

Vraag nr. 155
van 12 april 2001
van mevrouw INGRID VAN KESSEL

Psychologische groepstrainingen – Situatie

In de jaren zeventig werden in Vlaanderen psychologische trainingen gegeven aan mensen om hun karakter te sterken. Het ging vooral om psychologische marathons, sensitivity trainingen en dergelijke (bijvoorbeeld "Leading Succes People").

Risico's voor een blijvende psychische overbelasting van de betrokkenen bij zo'n "advanced succes training" werden echter onvoldoende onder ogen gezien. Voor sommige cursisten mondde de successtory uit in een persoonlijk drama op psychologisch of relationeel vlak.

1. Worden de diensten van de minister nog met dergelijke trainingen, en de gevolgen ervan, geconfronteerd ?
2. Bestaan er intussen reglementeringen of kwaliteitscontroles uit het oogpunt van Welzijn of Gezondheid ?

Antwoord

De administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap wordt met de gestelde problematiek nauwelijks of niet geconfronteerd. De problematiek van de psychologische marathons, sensitivity-trainingen en dergelijke (Leading Success People) waarnaar wordt verwezen, is mijns inziens meer gesitueerd in de bedrijfspsychologische sfeer, niet zozeer in de curatieve.

Deze sector (bedrijfspsychologische) is de laatste jaren fel geëvolueerd en ik neem aan dat er een soort van interne regulering geweest is, onder meer door het aannemen van deontologische codes. Deze sector is daarenboven de laatste jaren ook sterk geprofessionaliseerd en vele organisaties en bedrijven doen nu op een systematische wijze een beroep op dit soort van diensten. Dit gebeurt vanuit een modern personeelsbeleid, waarin vorming een van de belangrijke instrumenten is om de inzetbaarheid van het personeel te verhogen. Vanuit deze optiek kennen dubieuze opleidingen vermoedelijk minder en minder succes. Bedrijven zijn hier niet mee gediend.

Wat het curatieve aspect betreft : de systematische registratie (van de CGG en van de psychiatrische sector) die wordt gehanteerd, gaat niet zo diep dat

ik hier uitspraken over kan doen (CGG : centrum voor geestelijke gezondheidszorg – red.). Wel kan ik stellen dat in de geregelde contacten die mijn diensten hebben met het werkveld, dit soort van problematieken nauwelijks of niet aan bod komen en ons ook nooit spontaan worden signaleerd. Anderzijds is het wel zo dat ik de indruk heb dat er de laatste jaren heel wat meer mensen zijn die psychisch decompenseren, niet zozeer door opleidingen, maar door veranderingsprocessen of herstructureren in de bedrijven.

Wat de vraag naar reglementeringen of controle betreft, is het antwoord reeds vervat in hetgeen hierboven werd gesteld : er is vanuit het Vlaamse niveau geen controle of reglementering. Wel is er op het federale niveau een regeling in het kader van de bescherming van de titel van psycholoog. In deze regelgeving is ook een deontologische regeling vervat, waaraan trouwens een luik "klachten"-behandeling gekoppeld is.